

Pyörän selästä näkee maalais-Thaimaan arkea

Turun Sanomat, Thaimaa
TARJA KINNUNEN

Olisikohan Thaimaassa järkevää pyöräillä? Matkatoimisto vastaa päähänpistoon välittömästi, että ehdottomasti on. Pyöräilyopas **Penkhae Camsa** vakuuttaa samaa hotellin pihassa sitten, kun on liian myöhäistä katua mitään.

- Pisin eurooppalaisten kanssa tekemäni retki on kestänyt 19 päivää, hän hymyilee suu korvissa.

Seuraavat kaksi päivää Pohjois-Thaimaan maisemissa eivät siis olisi mitään. Eivätkä ne oikeasti olekaan. Jo parin tunnin pyöräilyn jälkeen kaikki pahimmat kauhukuvat ovat osoittautuneet vääriksi: kuumuus on siedettävää, uuvuttavia ylämäkiä ei näy ja pyörä toimii kuin unelma. Liikennettäkin on kohtuullisesti, kunhan Chiang Main keskusta on ensin jäänyt taakse.

Siellä katsetta ei paljon kannata irrottaa oppaan selästä, ettei la-

maantuisi ohi kiitävien autojen, tuk tuk -taksien ja kaksipyöräisten keskellä. Maaseudulla teillä ajavat onneksi lähinnä vain skootterit, joiden kyydissä saattaa istua koko perhe.

Koirat hölkkäävät tienposkessa

Samalla, kun pyöräilee Chiang Maista yöksi pieneen Doi Saketin kylään, tulee kuin olleeksi aikamatkalla vuosikymmenten taakse. Riisikakut kuivuvat auringossa ja ihmiset tekevät viljelmillä töitä ilman nykypäivän koneita. Työläiset kyykkivät riisipelloilla ihoaan auringonpaisteelta suojatien kukkojen kiekuessa ja koirien hölkkätessä tienposkessa.

Mutta on nykypäivä löytänyt Thaimaan maaseudunkin. Mopolla ohitse ajavalla opiskelijalla roikkuu Nokian kännykkä kaulassa.

Penkhae on puhelias. Hän kertoo mielellään kaikesta mahdoli-

Moni thaimaalainen tekee elämäntyönsä riisipellolla.

sesta, mistä kuulijakunta vain jaksaa innostua. Hän vie pikkuteille, mutta toisaalta myös paikkoihin, joissa liikkuu ihmisiä. Hän pysähtyy siellä, minkä tietää länsimaalaista kiinnostavan.

Thaimaalaisen kodin pihasta löytyy perheen ja opiskelijoiden pyörittämä "paperitehdas". Pienillä markkinoilla pöydällä on paikallista pikaruokaa: ruoka-annoksia kirkaissa muovipussissa. Nälkää ei kuitenkaan sammuteta täällä vaan ravintolassa kylälaisten seurassa.

Yöpyminen yllätys

Yöpyminen Doi Saketin kylässä on oma lajinsa. 35 kilometrin pyöräilyn jälkeen Penkhae pysähtyy kahden miehen ylläpitämään länsimaalaiseen vieraskotiin, joka on kuin pudotettu taivaasta uima-altaineen keskelle köyhää kylämiljöötä.

Donald Brown on skotti ja

Pyöräilyopas ohjaa kaupungin kujilta keskelle hiljaista maaseutua.

Kenneth Hin Kwan Chan Hong kongista. He ovat matkailualan ihmisiä, jotka ovat perustaneet oman kodin Doi Sakettiin. Heillä saa kerätä voimia seuraavan päivän 47 kilometrin matkalle takaisin Chiang Maihin.

Seuraavan päivän aikana jatkuvat kauniit maisemat ja thaimaalainen arkitodellisuus. Viimeinen silaus on pyöräily Chiang Main

kaupunkialueella sekä hölkelikylässä, jossa lapset haluavat tulla otamaan valkoista naista kädestä.

Penkhae puhuu hyvästellessä siitä, minkä retkeilijä itsekin jo tietää: pyörän selästä näkee sellaista, mitä turisti ei näe normaalisti. Eikä tästä lähtien voi jättää yhtään riisinjyvää lautaselle, kun tietää, miten kovan työn takana niiden viljelyminen on.

Pyöräretki Chiang Maissa

● Chiang Maihin voi lentää tai matkustaa junalla ja bussilla Bangkokista.

● Pyöräretkijärjestäjän yhteistyötaho Suomessa KohdematkatKaleva

www.clickandtravelonline.com